

4

Legenda hovorí, že v každom piesočnom červovi, ktorý vznikol z kúskov rozdeleného tela Leta II., ostala kvapka jeho vedomia. Sám Božský imperátor povedal, že bude od tejto chvíle žiť v nekonečnom sne. Čo ak by sa však prebudil? Bude sa nám Tyrán smiať, keď uvidí, čo s nami urobil?

-- kňažná Ardathová, Sheeanin kult na planéte Dan

Aj keď bola púštna planéta dočista spálená a zbavená všetkého živého, duša Duny prežila na palube nelode. Sheeana sama sa na to spoliehala.

Ona a jej pobočníčka s rozvážnou tvárou, Garimiová, stáli pri vyhlídkovom okne nad veľkým nákladovým priestorom *Itaky*. Garimiová sledovala plytké duny vlniace sa pri pohybe siedmich uväznených červov. „Vyrástli.“

Červy boli menšie než obludy, ktoré si Sheeana pamätala z Rakisu, no väčšie než ktorékoľvek, ktoré videla v príliš vlhkom púštnom páse Kapituly. Environmentálne regulátory v rozsiahlom nákladovom priestore tejto lode boli dostatočne precízne na to, aby zaistili dokonale simulovanú púšť.

Sheeana len pokrútila hlavou. Vedela, že primitívne spomienky týchto tvorov si musia pamätať ako kedysi plávali naprieč nekonečným morom dún. „Naše červy sa tu tiesnia, sú nekludné. Nemajú miesta kam by sa pohli.“

Sheeana tesne predtým, než Cundry zničili Rakis zachránila prastarého červa a prepravila ho na Kapitulu. Obluda sa však zrútila na pokraji smrti len čo dorazila, krátko na to čo sa dotkla úrodnej pôdy. Pokožka červa sa rozštiepila na tisícky reprodukcie schopných piesočných pstruhov, ktoré sa zaryli okamžite do pôdy. V priebehu nasledujúcich štrnástich rokov začali meniť tento bujný svet na ďalšiu vyprahnutú pustatinu, nový červí domov. A napokon, keď už boli podmienky príhodné, tieto úchvatné stvorenia opäť povstali. Najprv tie malé, ktoré sa časom stali väčšími a mocnejšími.

Keď sa Sheeana rozhodla z Kapituly utiecť, zobrala niekoľko zakrpatených červov so sebou.

Garimiová, fascinovaná pohybom v piesku, sa naklonila bližšie k plasklovému vyhlídkovému oknu. Výraz tmavovlasej pobočníčky bol tak vážny, akoby patril žene desiatky rokov staršej. Garimiová bola ťažným koňom, skutočným konzervatívcom Bene Gesseritu, ktorý má tú tendenciu vnímať svet okolo seba obmedzene, priamo a čiernobielo. Aj keď bola mladšia než Sheeana, Garimiová sa držala rýdzosti Bene Gesseritu a myšlienka pripojenia nenávidených Ctených matre k Sesterstvu sa jej protivila. Garimiová pomohla Sheeane vypracovať riskantný plán, ktorý im umožnil uniknúť pred touto „korupciou“.

Garimiová teraz hľadela na nervózne červy a riekla: „Teraz, keď sme mimo ten iný vesmír, kedy nám už Duncan nájde nejaký svet? Kedy sa rozhodne, že sme v bezpečí?“

Itaka bola postavená, aby slúžila ako veľké mesto vo vesmíre. Umelo osvetlené oddelenia boli navrhnuté ako skleníky, zatiaľ čo sudy s riasami a recyklačné nádrže poskytovali menej chutné a výživné potraviny. Zásoby nelode a recyklačné systémy im boli schopné poskytnúť potraviny, vzduch a vodu na ďalšie desaťročia, pretože loď niesla relatívne malý počet pasažierov. Súčasná populácia sotva predstavovala zaťaženie kapacity plavidla.

Sheeana sa odvrátila od výhlídkového okna. „Nebola som si istá či sa to Duncanovi vôbec podarí. Vrátiť nás ešte niekedy do normálneho priestoru. Teraz tak však urobil. Nestačí to zatiaľ?“

„Nie! Musíme si vybrať planétu pre naše nové benegesseritské ústredie, vypustiť tieto červy a pretvoriť ju na nový Rakis. Musíme začať s reprodukciou, výstavbou nového jadra pre Sesterstvo.“ Založila ruky v jej úzke boky. „Nemôžeme sa predsa večne túlať.“

„Tri roky sú sotva večne. Začínaš znieť ako Rabín.“

Mladšia žena sa zatvárala akoby si bola neistá či brať túto poznámku ako vtip alebo výčitku. „Rabín si rád sťažuje. Myslím, že mu to dodáva útechy. Ja jednoducho dbám o našu budúcnosť.“

„Budeme mať budúcnosť, Garimiová, nemaj obavy.“

Tvár pobočníčky sa rozjasnila a naplnila nádejou. „Hovoriš tak vďaka tvojej jasnozrivosti?“

„Nie, vďaka mojej viere.“

Sheeana konzumovala viac z ich nahromadeného korenia než väčšina posádky. Jej dávky postačovali na to, aby zmapovala nejasné a hmlou zastreté cestičky pred nimi. Za ten čas, čo bola *Itaka* stratená v prázdnote Sheeana nevidela nič, no od nečakaného vtrhnutia do normálneho priestoru sa cítila inak... Lepšie.

Najväčší piesočný červ v nákladovom priestore sa vzpriamil. Mal papuľu roztvorenú ako vchod do jaskyne. Ostatné červy sa mrvili ako zviňajúce sa kľbko hadov. Vynorili sa dve ďalšie hlavy, z ktorých sa kaskádami sypal jemný piesok.

Garimiová v úžase zalapala po dychu. „Pozri, môžu ťa cítiť, dokonca aj tu hore.“

„A ja cítim ich.“ Sheeana položila dlane na bariéru z plaskla. Zdalo sa jej, že môže cítiť Melanz v ich dychu dokonca aj cez tieto steny. Ani červy a ani ona nebudú spokojní ak nebudú mať novú púšť v ktorej sa mohli túlať.

Duncan však trval na tom, aby sme vytrvali a ostali o krok pred lovcami. Nie každý totiž súhlasil s jeho plánom, takým aký je. Veľa z tých, čo boli na palube lode sa v prvom rade nikdy nechcelo zúčastniť tejto púte. Rabín a jeho Židia na úteku, Tleilaxan Scytale a štyria beštiálni Futari.

„A čo s červami?“ čudovala sa. „Čo v skutočnosti chcú oni?“

Na povrch sa teraz dostalo všetkých sedem červov, preháňajúcich sa sem a tam. Otrlou tvárou Garimiovej prebehol výraz znepokojenia. „Myslíte si, že Tyran je skutočne niekde tam vnútri? Kvapka vedomia v nekonečnom sne? Cíti, že ste jedinečná?“

„Pretože som jeho tisíckrát vzdialená planeter? Možno. Na Rakise určite nikto nepredpokladal, že malé dievča z odľahlej púštnej dediny bude schopné ovládať veľké červy.“

Skorumpované kňazstvo na Rakise vnímalo Sheeanu ako prepojenie k ich Rozdelenému bohu. Neskôr benegesseritská Missionaria protectiva vytvorila o Sheeane legendy, pretvoriac ju do podoby matky zeme, svätej panny. Podľa toho, čo vedelo obyvateľstvo Starého impéria, ich uctievaná Sheeana zahynula spoločne s Rakisom. Okolo jej údajného martýrstva vzniklo celé nové náboženstvo, ktoré sa stalo ďalšou zo zbraní v rukách Sesterstva. Rozhodne ešte stále ťažili z jej mena a legendy.

„Všetci v teba veríme, Sheeana. To je dôvod, prečo sme odišli na túto...“ Garimiová sa na okamih zarazila ako keby na pokraji vyrieknutia odsudzujúceho slova. „...na túto odyseu.“

Pod nimi sa červy ponorili pod hromady piesku, kde znova skúšali hranice nákladového priestoru. Sheeana ich sledovala pri nekludnom pohybe a premýšľala o tom, do akej miery chápu svoju podivnú situáciu.

Ak je Leto II. skutočne vo vnútri týchto tvorov, musí mať ustarostené sny.

Kevin J. Anderson a Brian Herbert

<http://www.dunenovels.com>